

Sesijas dokuments

B8-0173/2017

22.2.2017

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumu B8-0120/2016, uz kuru jāatbild mutiski,
saskaņā ar Reglamenta 128. panta 5. punktu

par Komisijas priekšlikumiem attiecībā uz vīzu savstarpējību saskaņā ar Regulas
(EK) Nr. 539/2001 1. panta 4. punktu
(2016/2986(RSP))

Claude Moraes

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Komisijas pienākumiem attiecībā uz vīzu savstarpējību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 539/2001 1. panta 4. punktu (2016/2986(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Regulu (ES) Nr. 539/2001¹ un jo īpaši tās 1. panta 4. punktu („savstarpības mehānismu“),
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 12. aprīļa paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Pašreizējais stāvoklis un iespējamā turpmākā rīcība situācijā, kad atsevišķas trešās valstis neievēro savstarpības principu vīzu politikas jomā“(COM(2016)0221),
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 13. jūlija paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Pašreizējais stāvoklis un iespējamā turpmākā rīcība situācijā, kad atsevišķas trešās valstis neievēro savstarpības principu vīzu politikas jomā (Turpmākie pasākumi pēc 12. aprīļa paziņojuma)“(COM(2016)0481),
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 21. decembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Pašreizējais stāvoklis un iespējamā turpmākā rīcība situācijā, kad atsevišķas trešās valstis neievēro savstarpības principu vīzu politikas jomā (Turpmākie pasākumi pēc 12. aprīļa paziņojuma)“(COM(2016)0816),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 17. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 80., 265. un 290. pantu,
 - ņemot vērā tā 2016. gada 14. decembrī Strasbūrā notikušās diskusijas par pienākumiem vīzu savstarpības jomā,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par Komisijas pienākumiem attiecībā uz vīzu savstarpējību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 539/01 1. panta 4. punktu (O-000142/2016 – B8-1820/2016),
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā pamatā tiek uzskatīts, ka vīzu savstarpības kritērijs, kā viens no ES vīzu politikas vadošajiem kritērijiem nozīmē to, ka ES pilsoņiem, ceļojot uz trešām valstīm, ir jāpiemēro tādi paši nosacījumi kā šo attiecīgo trešo valstu pilsoņiem, ceļojot uz ES;
- B. tā kā vīzu savstarpības mehānisma mērķis ir panākt šādu vīzu savstarpību; tā kā ES vīzu politika aizliedz atsevišķām dalībvalstīm ieviest vīzu prasību kādas trešās valsts valstspiederīgajiem, ja šī valsts ir iekļauta Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā (valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no īstermiņa uzturēšanās vīzas prasības dalībvalstīs);

¹ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.

- C. tā kā savstarpības mehānisms 2013. gadā tika pārskatīts, Parlamentam darbojoties kā vienam no likumdevējiem, jo šo mehānismu vajadzēja pielāgot, lai ņemtu vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā un saistībā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par sekundāro juridisko pamatu, kā arī „lai paredzētu Savienības reakciju kā solidaritātes aktu, ja kāda Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā uzskaitīta trešā valsts piemēro vīzu prasību vismaz vienas dalībvalsts pilsoņiem“ (Regulas (ES) Nr. 1289/2013 1. apsvērumš);
- D. tā kā savstarpības mehānisms izklāsta procedūru, sākot ar situāciju kurā netiek ievērota savstarpība, nosakot precīzu laika grafiku un darbības, kas jāveic, lai novērstu situāciju, kurā netiek ievērota savstarpība; tā kā objektīva loģika pieprasa veikt aizvien smagākas pakāpes pasākumus pret attiecīgo trešo valsti, tostarp galu galā apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības attiecīgajiem trešās valsts valstspiederīgajiem („otrais savstarpības mehānisma piemērošanas posms“);
- E. tā kā „lai nodrošinātu atbilstīgu Eiropas Parlamenta un Padomes iesaisti savstarpības mehānisma piemērošanas otrajā posmā, ņemot vērā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšanas ārkārtīgi augsto politisko jutīgumu visiem Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā uzskaitītās trešās valsts pilsoņiem un tās horizontālo ietekmi uz dalībvalstīm, asociētajām Šengenas valstīm un pašu Savienību, jo īpaši attiecībā uz to ārējām attiecībām un Šengenas zonas vispārējo darbību, būtu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz dažiem savstarpības mehānisma elementiem“, tostarp uz atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšanu visiem attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem;
- F. tā kā „Eiropas Parlaments vai Padome var nolemt atsaukt deleģēšanu“ (LESD 290. panta 2. punkta a) apakšpunkts);
- G. tā kā deleģētais akts „var stāties spēkā tikai tad, ja Eiropas Parlaments vai Padome leģislatīvajā aktā noteiktajā termiņā nav izteikusi iebildumus“ (LESD 290. panta 2. punkta b) apakšpunkts);
- H. tā kā Komisija apstrīdēja Eiropas Savienības Tiesā deleģēto aktu izvēli otrajā savstarpības mehānisma piemērošanas posmā un tā kā Tiesa tomēr uzskatīja, ka likumdevēja izvēle bija pareiza (Lieta C-88/14);
- I. tā kā šis mehānisms līdz ar to skaidri iedala pienākumus un atbildību Parlamentam un Padomei, kā arī Komisijai savstarpības mehānisma dažādos posmos,
1. uzskata, ka Komisijai ir juridisks pienākums pieņemt deleģētu aktu, ar kuru uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzu prasības attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgajiem, kas nav atceļušas vīzu prasību dažu ES dalībvalstu pilsoņiem, 24 mēnešu laikā pēc šo paziņojumu publicēšanas dienas, proti, līdz termiņam, kura beigas bija 2016. gada 12. aprīlī;
 2. pamatojoties uz LESD 265. pantu, aicina Komisiju pieņemt prasīto deleģēto aktu ne vēlāk kā divu mēnešu laikā no šīs rezolūcijas pieņemšanas dienas;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Eiropadomei, Padomei un valstu parlamentiem.